

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Psychoterapia psychodynamiczna		
P/P/JM/ST/B2/2.7.1.		Psychodynamic psychotherapy		
Język wykładowy	polski			
Rok akademicki	2022/2023			
Kierunek	PSYCHOLOGIA			
w zakresie	-			
Poziom studiów	Jednolite magisterskie			
Profil studiów	Profil praktyczny			
Forma studiów	stacjonarne			
Semestr / semestry	IX			
Przynależność do grupy zajęć	B 2. Grupa zajęć kierunkowych - do wyboru			
Status przedmiotu	do wyboru			
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS	Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS	
	Wykład	15 [h]	4 ECTS	
	Ćwiczenia	...		
	Zajęcia praktyczne	30 [h]		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	Kształtuje umiejętności praktyczne (profil praktyczny)		4 ECTS
	z uprawnieniami	-		0 ECTS
	z dyscypliną	Psychologia		4 ECTS
Forma nauczania	Tradycyjna – zajęcia zorganizowane na Uczelni			
Wymagania wstępne	Brak			
Jednostka prowadząca	Wydział Filologiczno-Pedagogiczny			
Koordynator	dr Katarzyna Nowak			
Adres strony internetowej pjo	www.wfp.uniwersytetradom.pl			
Adres e-mail, telefon koordynatora	katarzyna.nowak@uthrad.pl 694 502 121			

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	<ul style="list-style-type: none"> - Zapoznanie studentów z podstawowymi założeniami w psychoterapii psychodynamicznej oraz w jej ramach - wybranymi metodami i technikami terapeutycznymi - Rozwijanie wiedzy na temat psychoterapii psychodynamicznej, zasad stosowania form terapii i jej celów oraz możliwości wykorzystania wiedzy i umiejętności terapeutycznych - Wskazanie na kompetencje, jakie musi posiadać osoba zajmująca się psychoterapią psychodynamiczną - Dostarczenie wiedzy o zjawiskach występujących w procesie psychoterapii psychodynamicznej
------------------	---

	<ul style="list-style-type: none"> - Kształcenie umiejętności w zakresie rozumienia psychologicznego funkcjonowania człowieka i możliwości wywierania wpływu na niego - Nauka praktycznych umiejętności w zakresie udzielania pomocy terapeutycznej - Wskazanie studentowi na własne możliwości rozumienia siebie i oddziaływania na innych, aby w sposób świadomy i celowy korzystał z tej wiedzy w pełnionej roli zawodowej
Treści programowe:	<p>Wykład:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój psychoterapii psychodynamicznej Rys historyczny. 2. Geneza psychoterapii psychodynamicznej – psychoanaliza Z.Freuda. 3. Teoria relacji z obiektem M. Klein. 4. Teoria M.Mahler. 5. Intensywna krótkoterminowa psychoterapia dynamiczna. 6. Podsumowanie problematyki psychoterapii psychodynamicznej. <p>Zajęcia praktyczne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do terapii psychodynamicznej w praktyce. Ocena kompetencji psychoterapeuty. 2. Ocena stanu pacjenta, wskazania i formułowanie diagnozy psychodynamicznej. 3. Pierwsze kroki w postępowaniu psychodynamicznym. Cele działania. 4. Interwencje terapeutyczne. 5. Praca z oporem. Marzenia senne i rola fantazji. 6. Praca z przeciwprzeniesieniem. 7. Przepracowanie i zakończenie terapii. Rola superwizji. 8. Analiza przypadków indywidualnych.
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<p>wykład informacyjny wykład problemowy Zajęcia praktyczne z wykorzystaniem technik multimedialnych oraz zastosowaniem praktycznych i problemowych metod nauczania (metoda projektu, symulacja, metoda ćwiczeniowa, dyskusja)</p>
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie przez studenta wymaganych efektów uczenia się. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład przedmiotu jest równoznaczne ze zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi. Sposób obliczania oceny z poszczególnych form zajęć przedstawia się następująco:</p> <p>Wykład: ocena końcowa z wykładu stanowi sumę ocen: ocena z egzaminu</p> <p>Zajęcia praktyczne: średnia z ocen uzyskanych z diagnozy terapeutycznej zgodnej z wymogami nurtu psychodynamicznego 40% oraz przykładu sesji terapeutycznej 40% i kolokwium pisemne 20%</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna zasady i etapy pracy psychoterapeutycznej z pacjentem w kontakcie indywidualnym	K_W08 K_W 09 K_W 11 K_W 13	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Diagnoza terapeutyczna Opracowanie przykładu sesji terapeutycznej Kolokwium pisemne
W2	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu klasycznych i współczesnych stanowisk pracy terapeutycznej w nurcie psychodynamicznym	K_W08 K_W 09 K_W 11 K_W 13	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny Dyskusja
U1	Identyfikuje problemy psychologiczne pacjenta i potrafi określić dla niego wskazania	K_U05	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny Dyskusja

	lub przeciwwskazania do podjęcia psychoterapii				
U2	Przeprowadza wywiad psychoterapeutyczny, opracowuje kroki postępowania terapeutycznego oraz projektuje rozwiązania sytuacji trudnych w psychoterapii	K_U07 K_U09 K_U12	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Diagnoza terapeutyczna Opracowanie przykładu sesji terapeutycznej Kolokwium pisemne
K1	Stale doskonalą umiejętności postępowania etycznego w kontakcie terapeutycznym z pacjentem poprzez czytanie literatury fachowej, uczestniczenie w odpowiednich kursach etc.	K_K01 K_K03 K_K05	Zajęcia praktyczne	Zaliczenie na ocenę	Diagnoza terapeutyczna Opracowanie przykładu sesji terapeutycznej Kolokwium pisemne
K2	Jest gotów do rozwijania umiejętności terapeutycznych poprzez aktualizację wiedzy z tego zakresu i podejmowania działań poszerzających kompetencje z zakresu pomocy terapeutycznej	K_K01 K_K03 K_K05	Wykład	Egzamin	Egzamin pisemny Dyskusja

Literatura i pomoce naukowe	
Literatura podstawowa: <ol style="list-style-type: none"> Aleksandrowicz J. (1993). Psychoterapia. Podręcznik dla pacjentów. Warszawa: PZWL Aleksandrowicz J. (2004). Psychoterapia. Kraków: Wydawnictwo UJ Czabała J.C. (2009). Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: PWN Ellis A. (2001): Terapia krótkoterminowa. Gdańsk: GWP Frederickson J. (2014) Współtworzenie zmiany. Skuteczne techniki terapii dynamicznej. Gdańsk: Harmonia Heaton J. A. (2004). Podstawy umiejętności terapeutycznych. Gdańsk: GWP Have-de Labije. J, Neborsky R.J. (2017). Intensywna krótkoterminowa psychoterapia dynamiczna dla praktyków. Gdańsk: Harmonia Grzesiuk L. (red.) (1994). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problem. Warszawa: PZWL Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Teoria. Warszawa: ENETEIA Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Praktyka. Warszawa: ENETEIA Grzesiuk L. (red.) (2007). Psychoterapia. Badania i szkolenie. Warszawa: ENETEIA Kokoszka A., Drozdowski P. (1990). Wprowadzenie do psychoterapii. Kraków: AM. Kottler J.A. (2003). Opór w psychoterapii. Jak pracować z trudnym klientem? Gdańsk: GWP Kratochvil S. (2003). Podstawy psychoterapii. Poznań: Zys i –ska Lingiardi V., McWilliams N. (2019). PDM-2. Podręcznik diagnozy dynamicznej. T 1-3. Kraków: Wyd. UJ Mc Williams N. (2013) Diagnoza psychoanalityczna. Gdańsk: GWP Selva P.C.D. (2013). Intensywna krótkoterminowa psychoterapia dynamiczna. Gdańsk: Harmonia Literatura uzupełniająca: <ol style="list-style-type: none"> Eicher J. (1995). Sztuka komunikowania się. Łódź: Wyd. Ravi Ellis A. (2001): Terapia krótkoterminowa. Gdańsk: GWP Forward S., Frazier D. (1999). Szantaż emocjonalny. Jak obronić się przed manipulacją i wykorzystaniem. Gdańsk: GWP Fengler J. (2001). Pomaganie mężczyznom. GWP, Gdańsk Jakubik A. (1989). Podstawowe kierunki psychiatrii dynamicznej. Warszawa: PZWL Johnson D. (1992). Podaj dłoń. Warszawa: IPZiT Kadusín H. (2001). Zabawa w psychoterapii. Gdańsk: GWP Okun B. (2002) Skuteczna pomoc psychologiczna. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia Schier K. (2000): Terapia psychoanalityczna dzieci i młodzieży: przeniesienie. Warszawa: PTPPTP Strelau J. (2005). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom III. Gdańsk: GWP Pomoce dydaktyczne: rzutnik multimedialny	

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach	X	X	15 [h]
Udział w ćwiczeniach	X	X	30 [h]
Udział w zajęciach warsztatowych	X	X	X
Udział w konsultacjach	8 [h]	X	X

Przygotowanie do zajęć i zaliczenia, w tym wykonanie prac zaliczeniowych	[h]	48 [h]	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	8 [h] / 0,3 ECTS	48[h] / 1.9 ECTS	45[h] / 1.8 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi